

In jouw midden

ds. Roeland Wijkhuizen

Hieronder staat een artikel dat ik geschreven heb als inleiding op de video die Titia en ik komende weekeinde zullen plaatsen op onze FB-pagina en op onze website. Het is nu geen mini-viering, het gaat over zitten en horen, vrij zijn en ruimte, over vrede vinden en vreugde op de eerste zondag na Pasen.

De video vind je dit keer: <https://aandachtswegen.nl/spiritualiteit/videos-spiritualiteit/>

We hebben een lijf en lurven, maar zijn meer dan een lichaam. We hebben talloze gedachten door elkaar, naast en na elkaar en toch zijn we meer dan onze gedachten. We hebben vele emoties, soms ook tegenstrijdige tegelijk en toch zijn we meer dan emoties.

Christine Grof schrijft in haar boek 'Dorst naar heelheid':

Mystici, filosofen en dichters zeggen al duizenden jaren dat wij uit twee componenten bestaan. We zijn tegelijkertijd een begrensd individu, dat zich vereenzelvigd met het lichaam, het aardse bestaan, de materiële wereld, én een entiteit die onbegrensd, universeel en eeuwig is.

Meestal ben ik mij bewust van dat begrensde individu dat ik ben. Het kleine zelf is het 'rond het ego geconcentreerde persoonlijke identiteit'. Ieder mens heeft een ego, een ik-gevoel, het besef van een ik in relatie tot andere mensen en de omgeving. Voor mijn optreden in de materiële wereld is het individuele ego waardevol en zelfs essentieel. Het is noodzakelijk om te kunnen functioneren in de wereld, om dagelijkse taken goed te verrichten, om relaties te onderhouden. Daarvoor heb ik een gevoel van individualiteit nodig.

Mijn kleine zelf is gebonden aan tijd en ruimte.

Er zijn echter momenten waarop dat andere deel, het 'diepere zelf', naar voren treedt en ik ervaar dat er meer is dan het kleine ego. In mij zit ook iets groters, dat alles lijkt te overstijgen. Het is meer dan die dagelijkse, eindige identiteit.

Dan merk ik dat er ergens binnenin 'een stille ruimte' is. Het is een 'ruimte' die ongedefinieerd is en ook niet aanwijsbaar is op een bepaalde plek met een inhoud van zoveel milliliter of een omvang van een bepaald aantal centimeters. Het is 'ruimte' die geen ruimte inneemt, niet fysiek, maar ook niet als massa en toch heel reëel als ruimte aanvoelt. Het is een 'plek die niet te grijpen is, maar alleen maar benaderbaar'. Het is een plek zonder oordelen, waar niets vast ligt, maar waar alles mogelijk is.

Taoïsten noemen dat de kracht van Tao, die alles doordrenkt en spreken over 'het lege midden' in jou. Tao leert mij dat ik niet hoef te wachten totdat die ruimte naar voren treedt, maar dat ik ook zelf een poort door kan gaan naar deze tijdloze, stille ruimte, die bestaat uit ongepolariseerde energie van mogelijkheden. Ik kan de poort door, maar kan niet in die ruimte blijven; altijd keer ik ook weer terug naar het vertrouwde leven als individu, want alleen daar kan ik handen en voeten geven aan wat ik 'hoorde' achter de poort. Af en toe die poort doorgaan om in contact te komen met 'het lege midden van mogelijkheden en liefde' is essentieel voor het bestaan als compleet mens, zoals ook het hebben van een ego essentieel is.

Mystici in de christelijke traditie noemen deze ruimte van stilzwijgen de plek waar God woont. (Joh. 14, Joh 17). Het is een ruimte voorbij de gedachten, emoties, hartstochten en verwondingen, ook mijn menselijke eisen hebben er geen toegang. Iedere dag, al is het maar kort, de aanwezigheid van deze ruimte voelen geeft voldoende energie en kracht voor de rest van de dag.

© ds. Roeland Wijkhuizen
aandachtswegen.nl
2020

